

Warszawa, 18 luty 2020 r.
KL/64/35/AG/2020

Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W nawiązaniu do ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów (druk nr 71), uprzejmie przekazuję stanowisko Konfederacji Lewiatan.

Stanowisko zawiera również propozycję poprawek, których wprowadzenie jest konieczne dla zabezpieczenia ciągłości prawidłowego funkcjonowania krajowych przedsiębiorstw.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

Pani Beata Małecka-Libera – Przewodnicząca Komisji Zdrowia, Senat RP

Pan Kazimierz Kleina - Przewodniczący Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, Senat RP

Załączniki:

Stanowisko i propozycje poprawek Konfederacji Lewiatan, do ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów (druk nr 71).

**STANOWISKO I PROPOZYCJE POPRAWEK KONFEDERACJI LEWIATAN DO USTAWY
O ZMIANIE NIEKTÓRYCH USTAW W ZWIĄZKU Z PROMOCJĄ PROZDROWOTNYCH WYBORÓW
KONSUMENTÓW (druk nr 71)**

Zwracamy się o odrzucenie ustawy z uwagi na poważne wątpliwości i obawy co do jej niecelowości i nietrafności. Projekt spotkał się z masową krytyką wielu środowisk. Szczegóły stanowisk, i konkretnych propozycji legislacyjnych przekazywane były w trakcie prac legislacyjnych na bieżąco w trybie konsultacji społecznych do Ministra Zdrowia i Ministra Finansów. **Uwagi zgłaszane były przez wszystkie organizacje branżowe i związkowe. Swoje negatywne stanowisko do projektu wydała również Rada Dialogu Społecznego.**

Ustawa opracowywana była w wyjątkowo krótkim czasie, a jej treść znacząco odbiega od przedstawionej stronie społecznej (projekt miał 4 wersje).

W przypadku przyjęcia, przedmiotowej ustawy, może ona spowodować likwidację wielu polskich firm, tworzonych przez nich miejsc pracy, a także zubożenie i pogorszenie stanu zdrowia społeczeństwa. Obawiamy się również, że proponowane zmiany - wbrew intencjom ustawodawcy - wpłynęłyby negatywnie na zdrowie i bezpieczeństwo Polaków.

Przyjmując cel jakim jest promocja zdrowego stylu życia, wypada przyjąć, że przedmiotowa nowelizacja powinna być okazją do rozpoczęcia dyskusji na temat skutecznej walki z opisywanym problemem, a nie nakładaniem nowych obciążeń podatkowych, których skuteczność nie jest potwierdzona.

Mając na uwadze stawiany cel, a także przy zastosowaniu zasady racjonalnego prowadzenia Ustawy, zgłaszamy wniosek o jej odrzucenie w bieżącej treści i rozpoczęcie prac z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, mających na celu wypracowanie skutecznych narzędzi do promocji zdrowego stylu życia.

W przypadku woli dalszych prac nad ustawą przesyłam propozycję poprawek.

Propozycja opłaty od napojów słodzonych w Polsce

Wprowadzenie opłaty byłoby rozwiązaniem szkodliwym dla wielu uczestników rynku, w tym m.in.:

- **przedsiębiorstw działających w Polsce** – z uwagi na m.in. obniżenie ich konkurencyjności na (i tak już) wysoce konkurencyjnym rynku spożywczym (zarówno producentów, jak i ich dostawców i usługodawców), co w konsekwencji doprowadzi do zwolnień pracowników tych firm.
- **budżetu Państwa** – z uwagi na zmniejszenie m.in. przychodu z eksportu żywności przedsiębiorstw płacących podatki w Polsce.
- **polskich rolników zajmujących się uprawą buraka cukrowego i cukrowni** - uprawa buraka cukrowego jest wciąż istotnym źródłem przychodów gospodarstw rolnych, szczególnie w regionach

z glebami o wysokiej klasie bonitacyjnej, na których burak cukrowy jako wymagająca roślina rośnie najlepiej (I, II). Takie gleby występują np. w południowo – wschodniej Polsce (jeden z **najbiedniejszych rejonów UE**). Region ten znany jest z upraw buraka cukrowego oraz zlokalizowanych tam licznych cukrowni.

- **polskich konsumentów** - planowany podatek spowoduje kolejną falę wzrostu cen napoi, a co za tym idzie, również inflacji, która w tej branży sięga 7%.

Według badania sondażowego Omnibus, zrealizowanego przez IPSOS na zlecenie Polskiej Federacji Producentów Żywności w październiku 2019 r:

- większość Polaków (72,9%) jest przeciwna tzw. podatkowi cukrowemu oraz innym nowym podatkom mogącym wpłynąć na wzrost cen żywności,
- 77% osób o niższym statusie materialnym deklaruje, że w przypadku podwyższenia ceny żywności będzie szukała tańszych zamienników, nawet jeżeli będą one gorsze jakościowo.

Powyższe zostało potwierdzone w innych krajach, w których wprowadzono tego typu opłatę (np. w Wielkiej Brytanii). Doświadczenie pokazuje, że nałożenie nowego opodatkowania i wzrost cen na produkty słodzone nie doprowadziło do spadku konsumpcji cukru. Konsumenci w Wielkiej Brytanii zaczęli wybierać produkty będące tańszymi, ale gorszej jakości zastępnikami lub produktami z innych kategorii zawierających cukier. Polskie przytaczane powyżej badania całkowicie potwierdzają, że w Polsce wystąpi taki sam efekt.

Wśród kolejnych argumentów o złym doborze proponowanych narzędzi należy wskazać, że:

1. Nie można jednoznacznie stwierdzić, że najczęściej występujące choroby cywilizacyjne są wynikiem wyłącznie spożycia cukru i produktów słodzonych.

Nadciśnienie, powikłania sercowo – naczyniowe w dużej mierze mogą wynikać z niskiej aktywności fizycznej, nadmiernego przyjmowania używek, czy z zaburzeń gospodarki lipidowej, która z kolei jest uzależniona nie tylko od diety, ale również uwarunkowań genetycznych. Istotny wpływ wykazuje także poziom stresu oraz niedostateczna ilość snu. Należy zatem ostrożnie podejść do próby eliminowania jakichkolwiek składników odżywczych, gdyż nie można przesądzić, iż zagwarantuje to osiągnięcie celu zdrowotnościowego. Każdy ze składników odżywczych jest pożądanym i nie ma możliwości całkowitej eliminacji ich z żywności i napojów, ponieważ nadają jej one smak i inne swoiste właściwości. To, na czym branża spożywcza i instytucje odpowiedzialne za zdrowie publiczne powinny się skupić to właściwa edukacja, a przede wszystkim promowanie diety o zbilansowanej wartości odżywczej i innych elementów zdrowego stylu życia.

2. W wielu krajach nawet borykających się z większym problemem otyłości nie wprowadzono fiskalnych obciążeń, stawiając przy tym na edukację i promocję zdrowej diety i aktywnego trybu życia. Niemcy wspierają aktywność stosując niskie stawki VAT na usługi fitness, a część wydatków na sport można odliczyć od podatku.

3. Podatek cukrowy nie jest powszechny.

3.1.

W Europie podatek cukrowy obowiązuje zaledwie w 7 krajach. Proponowana w Polsce stawka podatku za 1 litr jest porównywalna do tych krajów, natomiast **siła nabywczą polskiego konsumenta vs obywateli tych krajów jest drastycznie niższa:**

	Stawka podatku	Średnie wynagrodzenie
Polska	0,16€/l lub 0,21€/l	982 €
Belgia	0,119€/l	3873 €
Francja	0,075€/l	3137 €
Wielka Brytania	0,22€/l >5g cukru/100ml 0,29€/l >8g cukru/100ml	4135 €
Finlandia	0,22€/l	3516 €
Irlandia	0,2€/l >5g cukru/100ml 0,3€/l >8g cukru/100ml	2889 €

3.2.

Wprowadzenie proponowanych regulacji zmniejszy konkurencyjność polskich przedsiębiorców i doprowadzi do powstania szarej strefy, poprzez sprowadzanie produktów z krajów sąsiednich (Czechy, Niemcy, Słowacja, Litwa, Łotwa), gdzie żadne z rozwiązań fiskalnych obciążających żywność i napoje nie zostały wprowadzone. Obecnie to konsumenci z tych krajów nabywają w Polsce wiele produktów, a zatem utrata ich zainteresowania również zuboży nasze przedsiębiorstwa w strefach przygranicznych, a wtórnie – budżet Państwa. Sytuacja, w której konsumenci zaczęli dokonywać zakupów poza granicami swojego kraju bez wpływu na konsumpcję produktów „dodatkowo opodatkowanych”, a kosztem krajowej gospodarki miała miejsce w Danii (w 2013 i 2014 roku). **W konsekwencji rząd duński wycofał się z podatku od cukru i tłuszczu.**

4. Wejście w życie ustawy pokrywa się z terminem ustawy o nowej matrycy VAT.

W dniu 1 kwietnia wchodzi w życie ustawa o nowej matrycy VAT i zbieg tych dwóch ustaw tworzy dodatkową kumulację pracochłonności służb informatycznych, finansowo-księgowych, prawnych (aneksy do umów, aktualizacje cenników, przygotowanie programów komputerowych).

5. Zbyt krótkie *vacatio legis*.

Tak istotna z punktu widzenia przedsiębiorców i samego ustawodawcy powinna być opracowywana i wprowadzana z dużym wyprzedzeniem.

Producenci nie będą w stanie dostosować się do tak daleko idących zmian, w tak krótkim czasie. Proponowane regulacje wymagają inwestycji w sferach technologicznych, administracyjnych i strategicznych przedsiębiorstwa. Należy wziąć również pod uwagę, że wielu producentów ma podpisane długoterminowe umowy z odbiorcami. Negocjacje producentów żywności z sieciami są zakończone, a przedmiotowa zmiana burzy założenia dokonanych uzgodnień, bowiem zwiększą się koszty wytworzenia, podczas gdy dystrybutorzy i detaliści będą płacić wcześniej ustalone ceny, co zminimalizuje uzyskaną marżę lub wręcz przesądzi o nierentowności danych jednostek produktowych. Biorąc pod uwagę spowodowany także innymi regulacjami i czynnikami wzrost kosztów (ceny energii, surowców, opakowań, koszt pracy, planowana kaucja na butelki), opisywany podatek **wywoła kryzys polskiej branży napojowej i spowoduje upadłość wielu firm, szczególnie małych i średnich.**

W tym miejscu warto dodać, że problem otyłości w Wielkiej Brytanii jest dużo większy niż w Polsce, co nie stanowiło przeszkody dla brytyjskiego ustawodawcy, by wprowadzić w 2016 r. **aż 2 letnie *vacatio legis***, umożliwiające odpowiednie przygotowanie się i dostosowanie producentów do nowej regulacji.

W nawiązaniu do składanych przez przedsiębiorców uwag, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców zgłosił postulat wprowadzenia ustawy z dniem 1 stycznia 2021. Pomimo składanych wniosków sejm nie przyjął ww. propozycji.

6. Błędna kwalifikacja daniny

Opłata jest formą daniny publicznej, podobnie jak podatek, składka czy wpłata z zysku przedsiębiorstw państwowych czy jednoosobowych spółek skarbu państwa, jako jednego z rodzajów dochodów publicznych (art. 5 ust. 2 ustawy o finansach publicznych). Na uwagę zasługuje jednak rozróżnienie pomiędzy podatkiem a opłatą, wskutek czego te świadczenia obowiązkowe mają inny status.

Podatkiem jest zaś publicznoprawne, **nieodpłatne**, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej (art. 6 *ustawy Ordynacja podatkowa*). Nieodpłatny charakter podatków oznacza brak świadczeń ze strony związku publicznoprawnego (państwa, samorządu) na rzecz podatnika.

Tymczasem opłata w sektorze publicznym stanowi należność za **zindywidualizowane i bezpośrednie świadczenie lub konkretną usługę** ze strony organów władz centralnych lub samorządowych. Z przepisów ustawy nie wynika jednak, aby podmiot zobligowany do wniesienia opłaty (producent, importer czy podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia) miał prawo do jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego ze strony jednostki sektora finansów publicznych (którą w tym przypadku jest Narodowy Fundusz Zdrowia). Istnieje więc poważna wątpliwość, czy daninę nałożoną na produkcję, import lub wewnątrzwspólnotowe nabycie napoju gotowego do spożycia można nazwać „opłatą”. Zgodnie bowiem z charakterem tej daniny, powinna się ona nazywać podatkiem z pełną tego nazewnictwa konsekwencją. Niezależnie jednak od w/w wątpliwości, przygotowywanie rozwiązań legislacyjnych dotyczących zarówno podatków, jak i opłat, nie leży w kompetencji ministra właściwego ds. zdrowia. Zgodnie bowiem z art. 8 ust. 2 ustawy o działach administracji rządowej, obszar podatków pośrednich, bezpośrednich oraz **opłat** zarezerwowany jest do kompetencji ministra właściwego ds. finansów publicznych przedmiotowy projekt był zaś przez Ministerstwo Zdrowia.

II Uwagi Techniczne

- 1) Brak mechanizmu zwrotu opłaty w przypadku eksportu lub wspólnotowej dostawy towarów.
- 2) Brak jakichkolwiek mechanizmów pozwalających nabywcy zweryfikować, czy opłata od napojów słodzonych, lub aktywnych zostanie naliczona i odprowadzona przez sprzedawcę będącego producentem lub importerem, np. poprzez obowiązek umieszczenia odpowiedniej informacji na fakturze VAT, co pozwoliłoby w szczególności na umożliwienie podmiotowi dokonującemu następnie eksportu staranie się o zwrot opłaty w kalkulowanej w cenę towaru.
- 3) Brak możliwości ustalenia statusu kontrahenta przez sprzedawcę, gdyż ani nazwa handlowa firmy, ani nawet jej przedmiot działalności określony w KRS lub ewidencji działalności gospodarczej nie przesądzają, czy sprzedaż detaliczna jest prowadzona (firmy często „na wszelki wypadek” deklarują możliwość prowadzenia takiej sprzedaży w przedmiocie działalności), każda firma prowadząca handel detaliczny może również zgodnie z prawem dokonać sprzedaży do hurtu lub eksportu za granicę.
- 4) Brak profesjonalnych zasobów u hurtowników do codziennej analizy etykiet napojów; hurtownicy mogą posiadać na stanie magazynowym towary pod tą samą nazwą i tym samym indeksem magazynowym różniące się w poszczególnych partiach produkcyjnych zawartością cukru, w tym ze względu na działania reformulacyjne, w związku z czym każdorazowo, praktycznie do każdej palety hurtownicy musieliby ustalać dane recepturowe, od których zależy wysokość opłaty.
- 5) Brak regulacji co do zwrotu opłaty, w sytuacji gdy niesprzedany towar został producentowi zwrócony. Powszechną praktyką sieci handlowych jest dokonywanie zwrotów towarów, które nie zostały sprzedane konsumentom w okresie ich minimalnej trwałości lub nawet takich, którym do upływu terminu minimalnej trwałości pozostał stosunkowo krótki czas.

- 6) Wyodrębnienie na fakturze informacji co do uiszczenia opłaty, z czym wiąże się kwestia wdrożenia/zaktualizowania programów informatycznych (w bardzo krótkim czasie).
- 7) W art. 12a ww. ustawy poprzez sformułowanie zapisu „wprowadzanie na rynek krajowy napojów” producent nie będzie posiadać informacji, czy nabywca wprowadzi ostatecznie na rynek krajowy, czy też wywiezie poza granice Polski, dlatego powinien istnieć mechanizm weryfikacji statusu odbiorcy pod kątem czy ten trudni się sprzedażą detaliczną czy eksportem.

III. W przypadku dalszej woli prowadzenia prac nad ustawą zgłaszamy propozycje poprawek, które pozwolą na zmniejszenie destrukcyjnych dla polskiego przemysłu skutków.

Propozycje poprawek

Poprawka 1 (zwolnienie z opłaty napojów zawierających nie mniej niż 20% soku)

Propozycja zmiany (art. 7)

Wprowadzający Art. 12b ust.2 **pkt. 5 ustawy o zdrowiu publicznym**

Obecna treść przepisu Art. 12b ust.2 pkt. 5:

2. Opłacie nie podlega wprowadzenie na rynek krajowy napojów:

5) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego oraz zawartość cukrów jest mniejsza lub równa 5 g w przeliczeniu na 100 ml napoju;

Proponowana zmiana:

2. Opłacie nie podlega wprowadzenie na rynek krajowy napojów:

5) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego

Uzasadnienie:

Wdrożenie opłaty także od napojów zawierających co najmniej 20% soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego spowoduje poważne szkody dla polskiej branży owocowo-warzywnej i przetwórstwa, w szczególności sadowników produkujących jabłka, wiśnie, maliny, czarną porzeczkę i aronię, rolników produkujących marchew oraz zakładów przetwórstwa owocowo-warzywnego. Już w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku polski przemysł przetwórczy opracował unikatowe receptury nektarów i napojów, oparte na krajowych owocach i warzywach, które do dzisiaj są powszechnie stosowane w Polsce i eksportowane do innych krajów. Przemysł ten ma szczególnie charakter na polskim rynku, a w szczególności w dużym stopniu reprezentuje polski kapitał i bogate w porównaniu z innymi krajami europejskimi tradycje produkcji soków, nektarów i napojów owocowych, warzywnych oraz owocowo-warzywnych. Zaplecze surowcowe polskiego przetwórstwa to głównie

średnie i małe gospodarstwa rodzinne, które w aktualnej sytuacji rynkowej i przy istniejących barierach eksportowych, takich jak embargo rosyjskie, czy konkurencja z owocami z Chin na rynkach azjatyckich, nie będą w stanie zagospodarować nadwyżki owoców i warzyw, powstałej w wyniku wywołanego wprowadzeniem opłaty od słodzonych napojów ograniczenia produkcji nektarów i napojów owocowych, warzywnych oraz owocowo-warzywnych. W przypadku części rodzinnych gospodarstw sadowniczych i małych firm przetwórczych można wręcz mówić o groźbie upadku.

Poprawka 2. (Vacatio Legis)

Obecna treść przepisu

Art. 13.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 5 pkt 1 w zakresie art. 97 ust. 3 pkt 17 i ust. 3h, oraz pkt 3 w zakresie art. 117 ust. 1 pkt 4c,
- 2) art. 8–

które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Proponowana zmiana

Art. 13

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r

Uzasadnienie

Ustawa nie przewiduje racjonalnego okresu vacatio legis pozwalającego wszystkim ogniom łańcucha handlu napojami przygotować się do obliczania i odprowadzania opłaty – projekt przewiduje wejście w życie ustawy z dniem 1 lipca 2020 r. Projekt ustawy wprowadza nowy rodzaj opłaty, która wpłynie na cały cykl życia produktu i znacząco zmieni rynek napojów w Polsce. Wprowadzenie tego typu ustawy z tak krótkim terminem vacatio legis spowoduje znaczne obciążenie dla przedsiębiorców, które może być nieprzewidziane w skutkach. Może dojść do nagłych redukcji zatrudnienia, zamykania zakładów, czy spadku popytu na owoce i warzywa. Przedsiębiorstwa nie będą miały czasu na zmianę linii produkcyjnych: składów produktów i etykiet tak aby dostosować jej pod wymagania projektu ustawy.

Poprawka 3. (Uproszczenia systemu opłaty poprzez jej pobieranie przy pierwszej sprzedaży dokonywanej przez producenta (importera, zamawiającego produkcję na zlecenie) na podstawie pierwszej faktury lub paragonu przez niego wystawionych, co rozwiązałoby wszelkie problemy związane z lukami i niespójnościami w systemie opłaty wskazanymi poniżej.

Propozycja zmiany (art. 7)

- Art. 12a ust. 2

Obecna treść przepisu:

Art. 12a ust. 2

Przez wprowadzenie na rynek krajowy napojów, o których mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż napojów przez podmioty obowiązane do zapłaty opłaty, o których mowa w art. 12d ust. 1, do pierwszego punktu, w którym jest prowadzona sprzedaż detaliczna oraz sprzedaż detaliczna napojów przez producenta albo sprzedaż w przypadku, o którym mowa w art. 12e ust. 3.

Proponowana zmiana

Art. 12a ust. 2

Przez wprowadzenie na rynek krajowy napojów, o których mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż napojów przez podmioty obowiązane do zapłaty opłaty, o których mowa w art. 12d ust. 1 i wystawienie faktury lub paragonu potwierdzających sprzedaż na rynek krajowy.

- art. 12d ust.1

Obecna treść przepisu

Art. 12d. 1. Obowiązek zapłaty opłaty ciąży na osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej będącej:

- 1) podmiotem sprzedającym napoje do punktów sprzedaży detalicznej albo prowadzącym sprzedaż detaliczną napojów w przypadku producenta;
- 2) zamawiającym, w przypadku gdy skład napoju objętego opłatą stanowi element umowy zawartej przez producenta a dotyczącej produkcji tego napoju dla zamawiającego.

2. W przypadku powstania obowiązku zapłaty opłaty na podstawie ust. 1 pkt 2 obowiązek ten spoczywa wyłącznie na zamawiającym, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

Proponowana treść przepisu

Art. 12d. 1. Obowiązek zapłaty opłaty ciąży na osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej będącej:

- 1) producentem, podmiotem nabywającym napoje w ramach wewnątrzspółnotowej dostawy towarów lub importerem napojów, albo
- 2) zamawiającym, w przypadku gdy skład napoju objętego opłatą stanowi element umowy zawartej przez producenta, a dotyczącej produkcji tego napoju dla zamawiającego.

2. W przypadku w przypadku produkcji na zamówienie, o której mowa w ust. 1 pkt 2, obowiązek zapłaty opłaty spoczywa wyłącznie na zamawiającym, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

Uzasadnienie:

Celem uproszczenia systemu poboru opłaty i uniknięcia istniejących w obecnej regulacji luk, wątpliwości interpretacyjnych (np. czy podatek obejmuje gastronomię i sprzedaż internetową), opłata powinna

obciążać producenta – nie tylko wówczas, gdy dokonuje on sprzedaży detalicznej napoju, ale też wówczas, gdy dokonuje sprzedaży napojów podmiotom prowadzącym sprzedaż hurtową (do hurtu) lub podmiotom prowadzącym sprzedaż detaliczną (do detalu), a w przypadku, gdy wprowadzenia na rynek polski dokonuje inny podmiot (importer, lub podmiot dokonujący zakupu w innym państwie Unii Europejskiej), również taki podmiot powinien podlegać opłacie w przypadku pierwszej sprzedaży. W przypadku enumeratywnego wyliczenia komu sprzedaż jest dokonywana, rodzi się pokusa praktyk przestępczych.

W przypadku tzw. produkcji na zlecenie (tzn. gdy zamawiający zleca producentowi produkcję napojów na podstawie przekazanej temu producentowi receptury) opłata powinna obciążać w miejsce producenta zamawiającego.

Poprawka 5
(art. 7) wprowadzający art. 12f. ust.5.

Obecna treść przepisu:

5. Do obliczenia opłaty zawartość cukrów w 100 ml napoju jest zaokrąglana w górę do pełnego grama.

Proponowana treść przepisu:

5. Do obliczenia opłaty zawartość cukrów w 100 ml napoju jest zaokrąglana, **poniżej 0,5 g w dół, od 0,5 g – w górę.**

Uzasadnienie

Proponowany sposób obliczania stanowi zachętę do zmiany składu i formuły produktów przez producentów.

Konfederacja Lewiatan, KL/64/35/AG/2020

